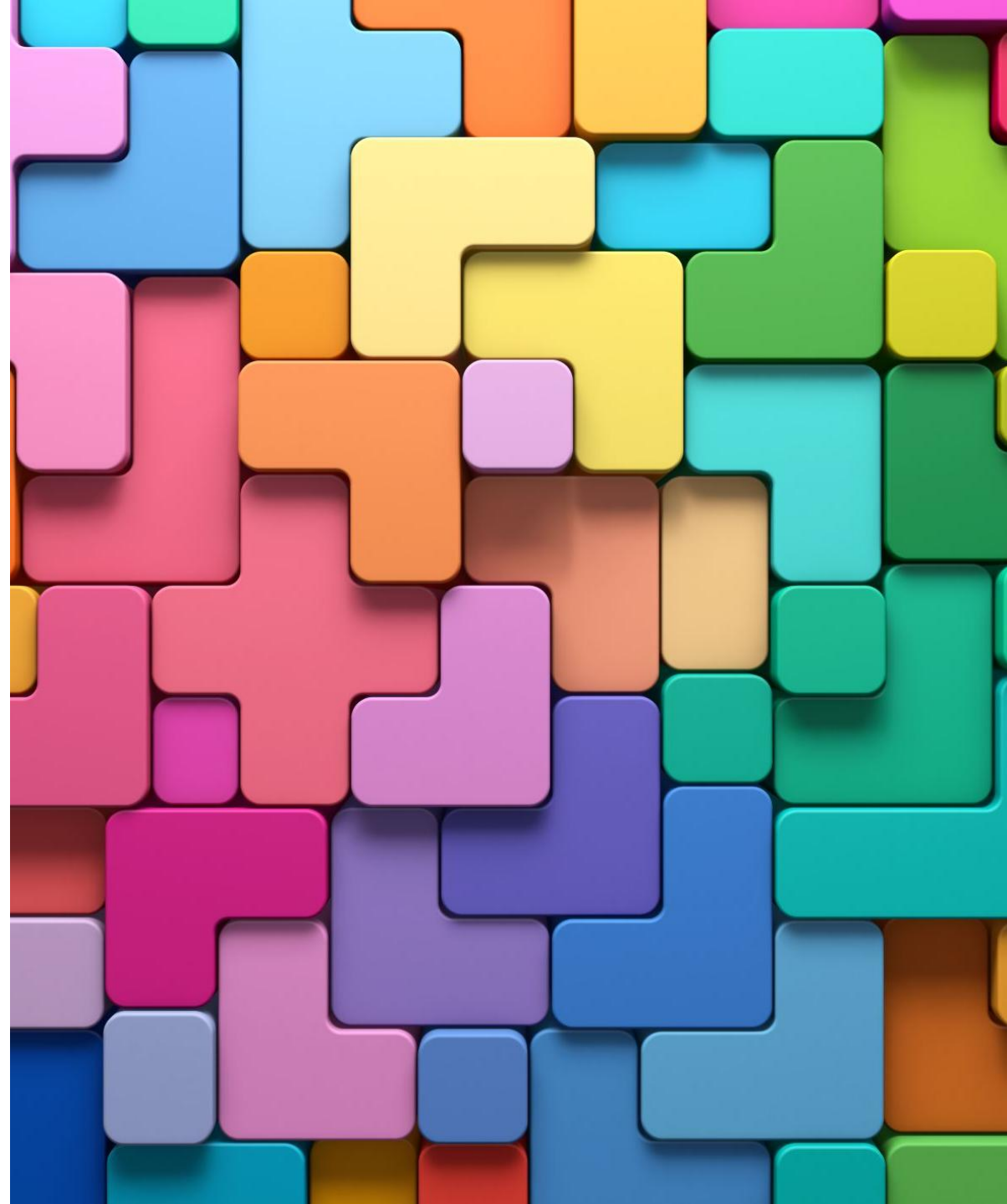

KIRJOITUSVINKKEJÄ

Opponointiin ja kirjoittamiseen

JOHDANTO

Harjoitus 1: Oletko lukijana vakuuttunut, että aiheen valinta on perusteltu?

Perusteluja on kuvattu esim. alla olevista näkökulmista:

- Yhteiskunnallinen ja yksilöllinen näkökulma
- Perusteet ja yhtymäkohdat aiempaan tutkimukseen → ja mitä tuo siihen lisää
 - Oppiainen näkökulma
 - Uutuusarvo / ajankohtaisuus
 - Kirjoittajan omat kokemukset

PUNAINEN LANKA JA YHTEYS KAPPALEIDEN VÄLILLÄ

Harjoitus 2: Värjää jokaisesta kappaleesta ensimmäinen lause

- Antaako se yleiskuvan käsiteltävästä kappaleesta?
 - Johdattaako se seuraavasta kappaleesta aiheeseen?
-

OTE KIRJALLISUUSKATSAUKSESTA

Eri vuosina toteutetut Lasten ja nuorten liikuntakäyttäytyminen Suomessa eli LIITU-tutkimukset ovat osoittaneet, että lasten ohjattu liikunnan harrastaminen alkaa keskimäärin 6-vuotiaana ja harrastamisen aloitus- ja lopetusikä ovat aikaistuneet tiedonkeruuvuosien aikana (vuosina 2014–2021) (Blomqvist ym. 2019; Mononen ym. 2016). Suomessa noin puolet varhaiskasvatusikäisistä (Laukkanen ym. 2021; Tulokortti 2018) ja reilu puolet kouluikäisistä lapsista (Blomqvist ym. 2019; Mononen ym. 2016) osallistuu johonkin ohjattuun liikuntaharrastukseen. Tutkimusten mukaan kouluiässä liikuntaharrastamisen osallistumisprosentti vaihtelee kuitenkin suuresti ikävuosien 7–15 välillä. Yleisintä liikunnan harrastaminen on noin 11-vuotiaana, jolloin jopa 70 prosenttia lapsista kertoo osallistuvansa vähintään yhteen liikuntaharrastukseen (Blomqvist ym. 2019; Tulokortti 2018) ja osallistuminen alkaa vähentyä viimeistään yläkouluvuosina (Blomqvist ym. 2019; Mononen ym. 2016; Tulokortti 2018). Yläkoulussa 13-vuotiaista lapsista 58 prosenttia kertoi osallistuvansa liikuntaharrastukseen ja 15-vuotiasta enää 44 prosenttia oli ohjatun seuratoiminnan piirissä (Blomqvist ym. 2019).

OTE KIRJALLISUUSKATSAUKSESTA

Eri vuosina toteutetut Lasten ja nuorten liikuntakäyttäytyminen Suomessa eli LIITU-tutkimukset ovat osoittaneet, että lasten ohjattu liikunnan harrastaminen alkaa keskimäärin 6-vuotiaana ja harrastamisen aloitus- ja lopetusikä ovat aikaistuneet tiedonkeruuvuosien aikana (vuosina 2014–2021) (Blomqvist ym. 2019; Mononen ym. 2016). Suomessa noin puolet **varhaiskasvatusikäisistä** (Laukkanen ym. 2021; Tulokortti 2018) ja reilu puolet **kouluikäisistä lapsista** (Blomqvist ym. 2019; Mononen ym. 2016) osallistuu johonkin ohjattuun liikuntaharrastukseen. Tutkimusten mukaan kouluikäisissä liikuntaharrastamisen osallistumisprosentti **vaihtelee kuitenkin suuresti ikävuosien 7–15 välillä**. Yleisintä liikunnan harrastaminen on noin **11-vuotiaana**, jolloin jopa 70 prosenttia lapsista kertoo osallistuvansa vähintään yhteen liikuntaharrastukseen (Blomqvist ym. 2019; Tulokortti 2018) ja osallistuminen **alkaa vähentyä viimeistään yläkouluvuosina** (Blomqvist ym. 2019; Mononen ym. 2016; Tulokortti 2018). **Yläkoulussa 13-vuotiaista lapsista 58 prosenttia** kertoi osallistuvansa liikuntaharrastukseen ja **15-vuotiasta enää 44 prosenttia** oli ohjatun seuratoiminnan piirissä (Blomqvist ym. 2019).

Harjoitus 3: Värjää jokaisesta kappaleesta ensimmäinen ja viimeinen lause

- Tiivistävätkö ne kappaleen sisällön?
- Toimisivatko ne yhdessä tiivistämään kappaleen tiivistetyn sanoman?

OTE KIRJALLISUUSKATSAUKSESTA

Mielenkiintoisin tulos sukupuolieroissa liittyy siihen, mitä lapset harrastavat. Pojat harrastivat enemmän joukkue- ja pallolajeja, kuten jalkapalloa, jääkiekkoa ja salibandya. Tytöt puolestaan harrastivat tanssia, jumppaa, voimistelua, ratsastusta ja sirkuskoulua. Uintia harrastettiin yhtä paljon sukupuolesta riippumatta. Lisäksi jalkapallo oli tyttöjen yksi yleisimmistä harrastuksista, vaikka lajikohtainen tarkastelu osoitti, että kaikista jalkapallon harrastajista jopa 80 prosenttia oli poikia. Vahvasti tyttöjen suosimia harrastuksia olivat toisaalta ratsastus ja ringette, joissa kaikki harrastajat olivat tyttöjä. LIITU-aineisto tukee tämän tutkimuksen havaintoa siitä, että tyttöjen ja poikien liikuntaharrastaminen eroaa toisistaan sisällöllisesti, mutta ei juurikaan määrällisesti (Blomqvist ym. 2019).

OTE KIRJALLISUUSKATSAUKSESTA

Mielenkiintoisin tulos sukupuolieroissa liittyy siihen, mitä lapset harrastavat. Pojat harrastivat enemmän joukkue- ja pallolajeja, kuten jalkapalloa, jääkiekkoa ja salibandyä. Tytöt puolestaan harrastivat tanssia, jumppaa, voimistelua, ratsastusta ja sirkuskoulua. Uintia harrastettiin yhtä paljon sukupuolesta riippumatta. Lisäksi jalkapallo oli tyttöjen yksi yleisimmistä harrastuksista, vaikka lajikohtainen tarkastelu osoitti, että kaikista jalkapallon harrastajista jopa 80 prosenttia oli poikia. Vahvasti tyttöjen suosimia harrastuksia olivat toisaalta ratsastus ja ringette, joissa kaikki harrastajat olivat tyttöjä. LIITU-aineisto tukee tämän tutkimuksen havaintoa siitä, että tyttöjen ja poikien liikuntaharrastaminen eroaa toisistaan sisällöllisesti, mutta ei juurikaan määrällisesti (Blomqvist ym. 2019).

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

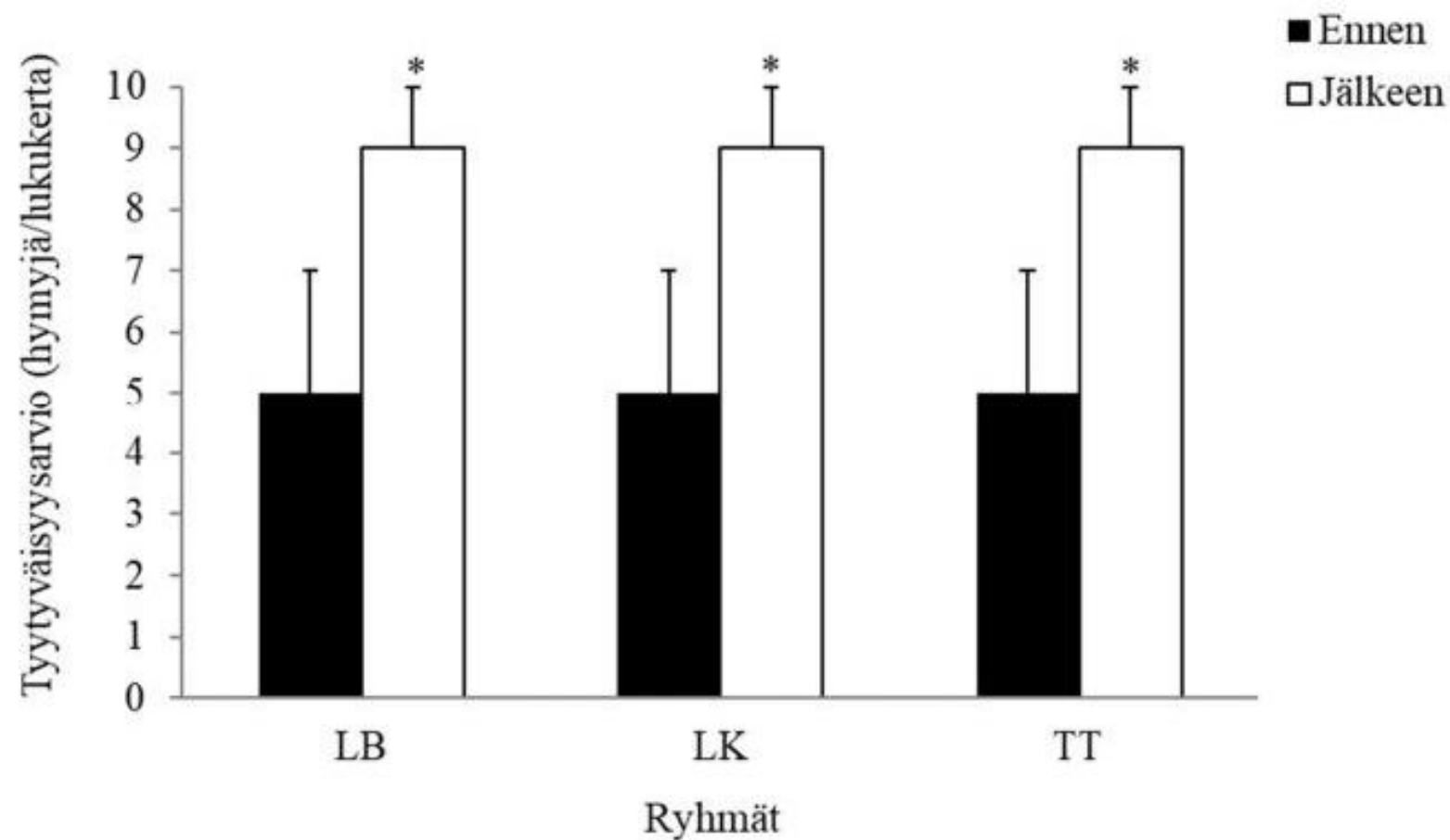
1 JOHDANTO	1
2 LASTEN FYYSINEN AKTIIVISUUS	3
2.1 Kouluikäisten fyysisen aktiivisuuden suositukset	5
2.2 Fyysisen aktiivisuuden merkitys lapsen kasvulle ja kehitykselle	6
3 LASTEN FYYSISEEN AKTIIVISUUTEEN YHTEYDESSÄ OLEVAT TEKIJÄT ..	10
3.1 Vanhempien tuen merkitys lasten liikkumiseen	10
3.2 Vertaisten merkitys lasten liikkumiseen	12
3.3 Ulkoilun merkitys lasten liikkumiseen	13
3.4 Koulun merkitys lasten liikkumiseen	14
3.5 Paikallaanolon merkitys lasten liikkumiseen	16
4 TUTKIMUSKYSYMYKSET	18
5 TUTKIMUSMENETELMÄT	19
5.1 Tutkimusjoukko	19
5.2 Muuttajat	20
5.3 Aineistonkeruu	21
5.4 Tutkimusmenetelmän eettiset periaatteet	21
5.5 Tutkimusaineistoin analysointi	22
5.6 Tutkimuksen luotettavuus	23
6 TULOKSET	24
6.1 Vähän ja paljon liikkuvien lasten ja heidän perheidensä fyysinen aktiivisuus	24
6.2 Vanhemman tuen ja fyysisen aktiivisuuden yhteys lapsen fyysiseen aktiivisuuteen	27

Kaitsalmi, L. & Parikka, S. 2022. Vähän ja paljon liikkuvien lasten liikuntatottumusten taustalla esiintyviä syitä. Liikuntatieteellinen tiedekunta, Jyväskylän yliopisto, pro gradu -tutkielma, 50 s. 3 liitettä.

TUTKIMUSKYSYMYKSET JA TUTKIMUSMENETELMÄT

KVANTITATIIVISEN TUTKIMUKSEN MENETELMÄN SELOSTAMINEN

- Muuttujat ja niiden mittaaminen, mittareiden valinnan perustelu ja yhteys ongelmiin, mittareiden alkuperä
 - Koeasetelma
 - Koehenkilöt ja otannan kuvaus
 - Koevälineistö
 - Tutkimuksen suorittaminen
 - Kerätyn aineiston käsittelymenetelmän valinta ja muuttujien muodostaminen
 - Tilastollisten menetelmien valinta ja perustelu tutkimusongelmittain
-

KUVA 1. Tyytyväisyys opinnäyte- ja seminaaritöiden kirjoitusohjeisiin tieteenalaryhmittäin ennen Tuula Tutkija –kirjoitusohjeen päivitystä ja sen jälkeen. LB, liikuntabiologia; LK, liikunnan käyttäytymis- ja yhteiskuntatieteet; TT, terveystieteet. Arvot ovat keskiarvoja, hajontapylväät kuvaavat keskihajontaa. * $p < 0,05$ tilastollisesti merkitsevä ero mittaussajankohtien välillä.

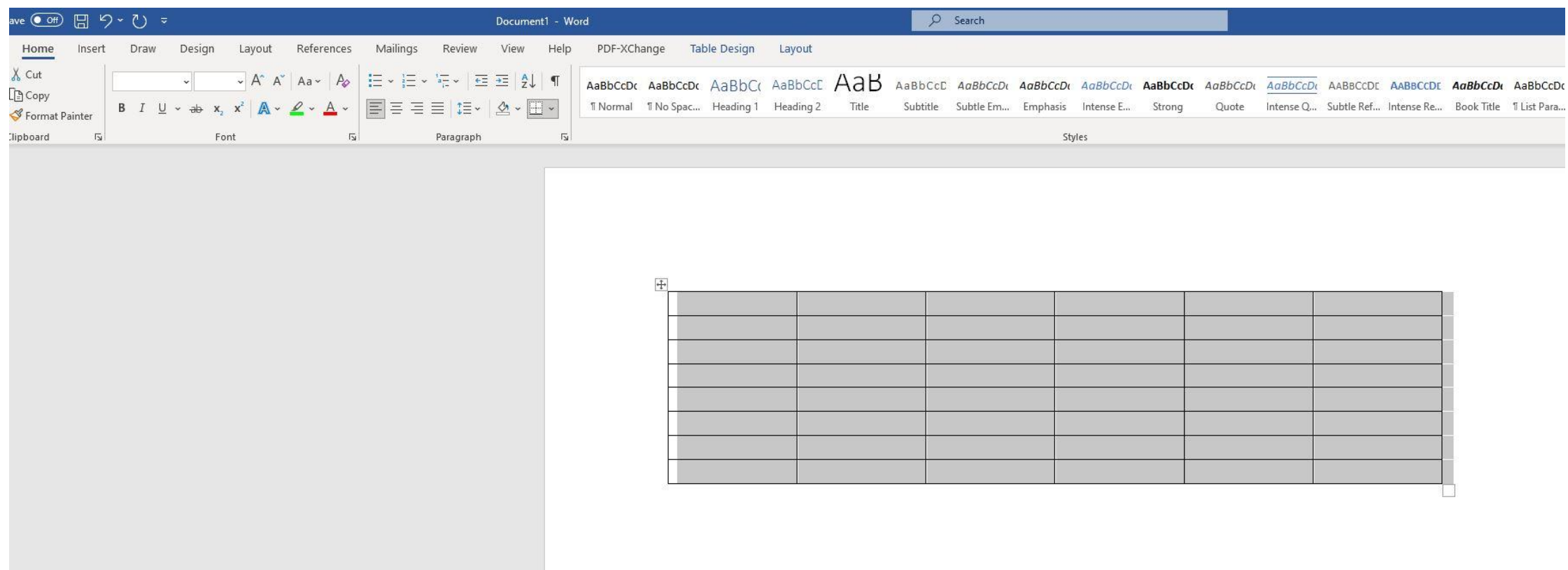
TAULUKKO 1. Nuorten (26–45-v.) ja varttuneiden (46–65-v.) työntekijöiden liikunnan harrastaminen.

Liikuntamuoto	26–45-v.		46–65-v.		p-arvo ^a
	n	%	n	%	
Kävely	77	52,7	32	53,3	0,002
Uinti	28	19,2	10	16,7	0,024
Sähly	5	3,4	1	1,7	0,095
Miekkailu	2	1,4	2	3,3	0,876
Muu ^b	34	23,3	15	25	0,110
Yhteensä	146	100	60	100	

^a Ikäryhmien väliset erot testattu χ^2 -testillä, ^b Tanssi, kuntosaliliikunta, parkour ja ratsastus.

Prosentit yhdellä
desimaalilla!

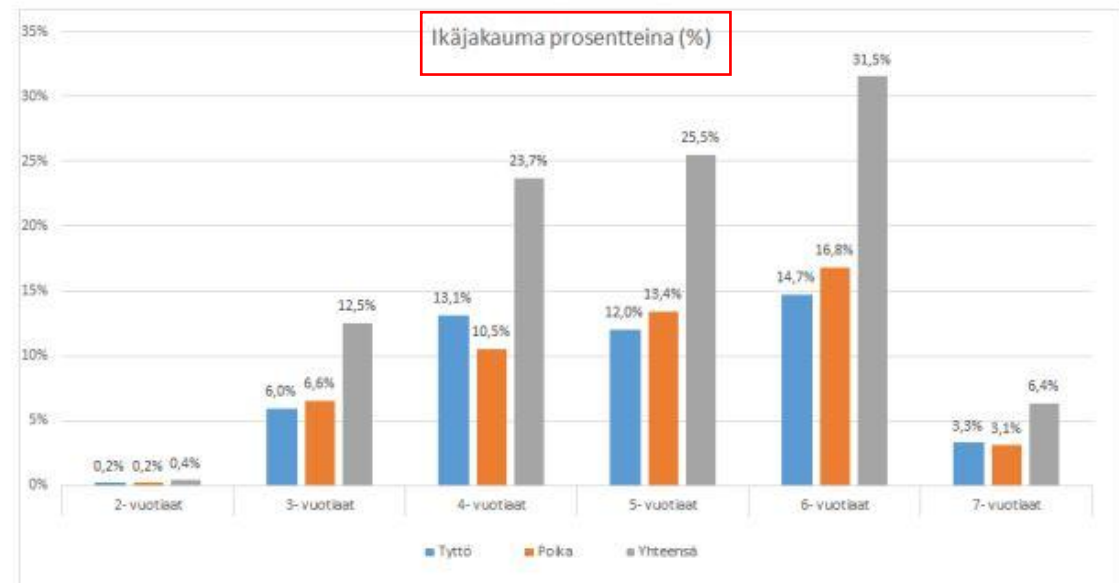
TAULUKON TEKEMINEN WORDISSA

TULOSTEN KIRJAAMINEN

- ”Tekstissä taulukon tiedoista voidaan esittää esimerkiksi yleistyksiä, vertailuja ja päätelmiä. Taulukosta nähtäviä tietoja ei kannata toistaa tekstissä sellaisinaan.” (<https://kielitoimistonohjepankki.fi/ohje/taulukot-ja-kuviot/>)
- Tekstissä viittaus taulukkoon.
- Käyttäkää samaa fonttia taulukoissa/kuvioissa kuin mitä tekstissä! (ks. muotoiluohjeet Tuula Tutkijasta)
- Tekstissä % kirjoitetaan lauseeseen kirjaimin, sulussa numerot max yhdellä desimaalilla, käytetään pilkkua, numeron jälkeen välilyönti ennen %-merkkiä

Tähän tutkimukseen osallistui yhteensä 1238 lasta, joista 233 lapsen ikää ei ollut raportoitu. Tutkimukseen osallistuneista lapsista poikia oli 612 (49,4%) ja tyttöjä 626 (50,6%). Tutkimukseen osallistuneiden lasten ikä oli pääosin välillä 3-7- vuotta, kaksi- vuotiaita tutkimuksessa oli vain neljä henkilöä (0,4%). Kolme- vuotiaita tutkimuksessa oli 126, neljä- vuotiaita 238, viisi- vuotiaita 256, kuusi- vuotiaita 317 ja seitsemän- vuotiaita 64. Kuvioon 1 on koottu tutkimuksen suhteellinen (%) ikäjakauma, eli kuinka paljon yksittäisessä ikäryhmässä on tyttöjä ja kuinka paljon poikia.

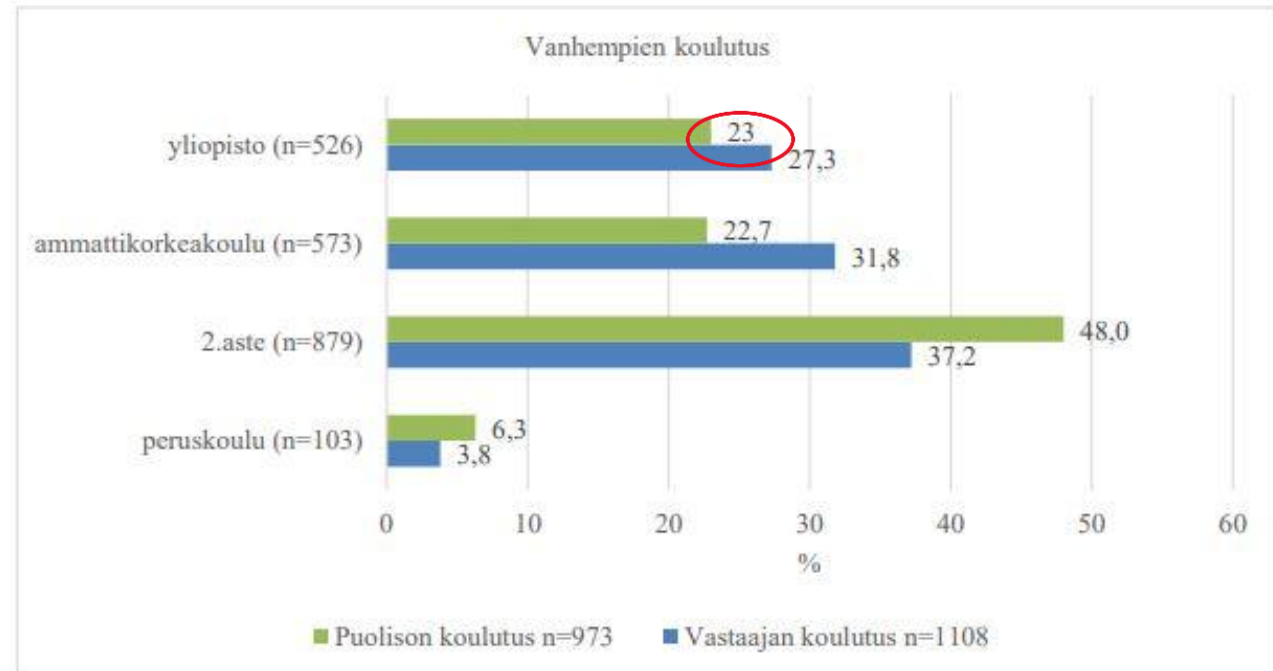

KUVIO 1. Tutkimukseen osallistuneiden lasten ikäjakauma (prosentit pyöristetty yhden desimaalin tarkkuuteen).

TULOSTEN KIRJAAMINEN

- Prosentit tekstissä ja kuvioissa

Tutkimuksen kyselylomakkeeseen vastanneita vanhempia oli yhteensä 1104, joista 958 (86,9%) oli äitejä ja 145 (13.1%) oli isiä. Vanhempien yleisin koulutustausta niin vastaajien kuin puolisoidenkin osalta oli toisen asteen koulutus (Kuvio 1.).

KUVIO 1. Vanhempien koulutustausta

TULOSTEN KIRJAAMINEN

Tässä aineistossa fyysisellä elinympäristöllä tarkoitetaan asuintaloa, vanhempien käsitystä ulko- ja sisätilojen riittävydestä sekä lapsen käyttävissä olevia mediavälineitä. Tutkimukseen osallistuneista lapsista yli puolet asui omakotitalossa (Kuvio 1.). Valtaosa (95 %) vanhemmista arvioi, että asuinpaikan piha-alueella oli lapselle riittävän laaja tila leikkiä ja liikkua vapaasti. Vanhemmista 88% arvioi, että asunnon sisätiloissa oli lapselle riittävästi tilaa leikkiä ja liikkua vapaasti. 69 %:lla lapsista oli oma huone.

Vanhemmat arvioivat, kuinka usein lapset saivat käyttää asuinpaikan ulkopuolella olevaa laajaa tilaa leikkimiseen ja liikkumiseen. Lähes päivittäin pihalla sai leikkiä 45 % lapsista ja silloin tällöin pihalla sai leikkiä 13 % lapsista (Kuvio 2). Lähes kaikki (99 %) tutkimukseen osallistuneiden lasten vanhemmat vastasivat, että lapsella on lupa käyttää sisällä olevaa tilaa vapaaseen leikkiin ja liikkumiseen.

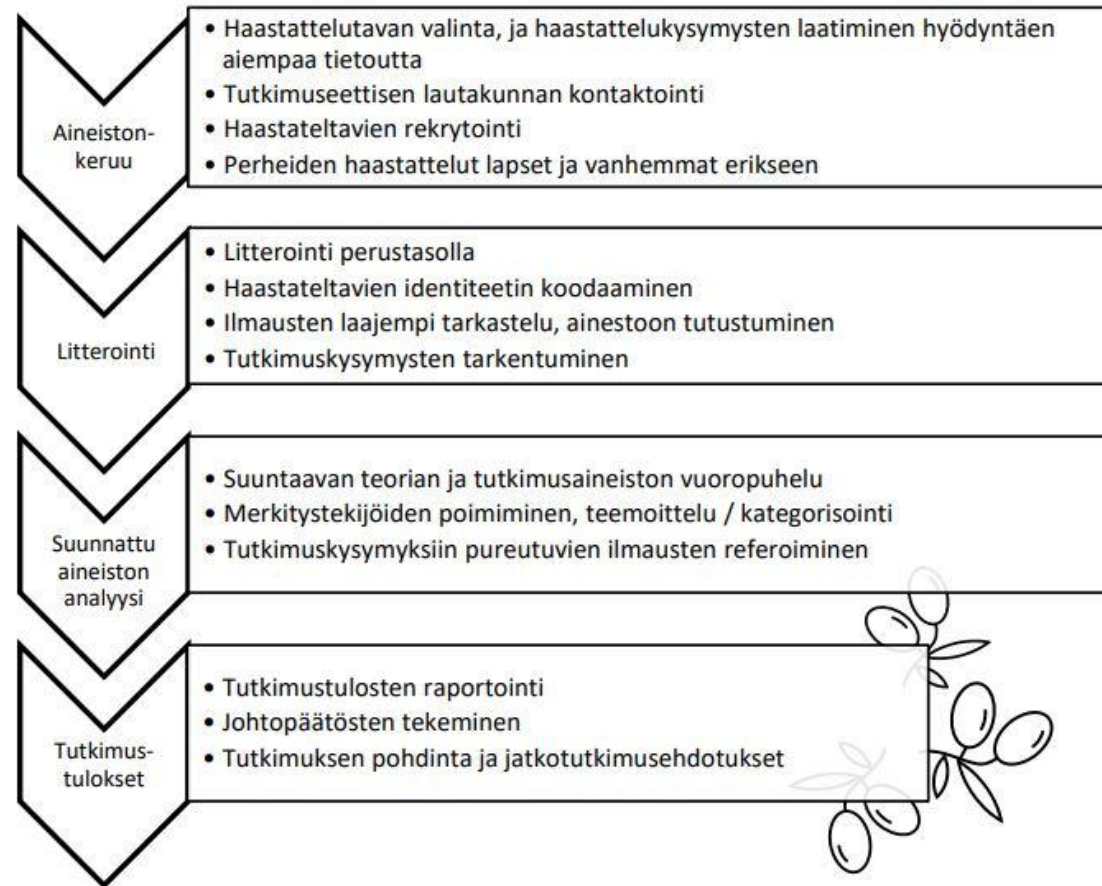
KVALITATIIVISEN TUTKIMUKSEN MENETELMÄN SELOSTAMINEN

- Käytetyt tutkimusmenetelmät ja niiden käytön perustelut
 - Tiedot ajankäytöstä
 - Kohderyhmä ja sen piirteet
 - Tutkijan ja tutkittavan väliset suhteet
 - Aineiston tarkistukset ja kuvaukset analyysimenetelmistä
-

TUTKIMUKSEN MENETELMIEN RAPORTOINTI

5. TUTKIMUSMENETELMÄT	46
5.1 Tutkimuksen tarkoitus ja tutkimuskysymykset	46
5.2 Tutkimusasetelma.....	47
5.3 Tutkimuksen kulku.....	50
5.3.1 Haastateltavien valinta.....	52
5.3.2 Haastattelun suunnittelu ja toteutus.....	55
5.4 Analyysimenetelmät	60
5.4.1 Litterointi.....	61
5.4.2 Suuntaava aineistonanalyysi.....	62
5.5 Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus.....	66
5.5.1 Reliabiliteetti	69
5.5.2 Validiteetti	70

TUTKIMUKSEN KULKU

KUVIO 5. Tutkimuksen kulku.

TAULUKKO 1. Esimerkki aineiston pelkistämisestä.

ILMAISU

PELKISTYS

PIL1T: ”Siinä vaiheessa, kun se alko Suomeen leviämään, niin ajattelin heti, että leviiköhän se kuinka nopeasti ja kuinka paljon. Ja sitten ku rupesi tulemaan niitä tartuntoja ja kuolemia siihen liittyen enemmän, niin totta kai ajattelin sitten, ettei tää olekaan mikään pikkuhomma. Että ei välttämättä lopu heti. Ja etäkoulukin laittoi miettimään, että nyt tämä menee vielä pahemmin.”

Levinneisyyden
pohtiminen

PIL1T: ”Kun ne rupesi jo hiipumaan nuo kaikki tartunnat, niin totta kai sitä toivoi, että jos se nyt loppuisi kohta kun on niin vähän tartuntoja. Mutta sitten entä jos tulisi uusi aalto taas, niin että sitten taas mentäisiin.”

Levinneisyyden
pohtiminen

PIL2T: ”No vähän sellasta, ettei esimerkiksi tiedä minkälaista siitä sitten tulee, että millon se loppuu. Mulla on ainakin tullut ajatuksia, että mä en tiedä, ja mietin millonkohan tää loppuu. Ja on tullut tosi paljon sellaisia hassuja ajatuksia tämän suhteen, että millasta on sitten käydä etäkoulun jälkeen tavallista koulua. Ja sitten kun koulut aukeaa, että vaikuttaako se jotenkin siihen (koronaan).”

Levinneisyyden
pohtiminen,
huolestuneisuus,
epävarmuus

TAULUKKO 2. Esimerkki aineiston yleiskielellistämisestä.

ILMAISU

”Ja ehkä sit jos on semmone et kaipaa itelleen aikaa, semosta et nyt tarvii päästä hetkeks hengittäään, niin ehkä se semmonen hetki on sillon, et sillon tulee lähettyä selkeesti sinne mehtään kävelylle.”

YLEISKIELELLISTETTY ILMAISU

”Jos kaipaa itselleen aikaa, ja on tarve päästä hetkeksi hengittämään, niin ehkä sellaisella hetkellä tulee lähdettyä selkeästi kävelylle metsään.”

TAULUKKO 3. Esimerkki aineiston ryhmittelemisestä.

ILMAISU	AINEISTOSTA ESIIN NOUSSUT SUUNTAAVAN TEORIAN TEKIJÄ
<i>P5VÄ: ”Siellä me kuljettiin erilaisia ratoja, joita luonto oli sinne tehnyt. Puita pitkin hyppelehdittiin kiveltä kivelle. Että varmaan silloin sitten jotenkin erityisen paljon (yhteistä ideointia).”</i>	Yhteinen ongelmanratkaisu Uusien toimintamallien keksiminen
<i>P5VÄ: ”Silloin kun kaikilta loppui ne liikuntaharrastukset, niin silloin myös aloimme käyttämään liikuntasovelluksia, ja ennen saunaa sitten koko perhe porukassa jumpattiin.”</i>	Uusien toimintamallien keksiminen
<i>P3LIP: ”Jos me nähdään joku juttu luonnossa, niin me aletaan puhua siitä minkälainen se on. - - Me luetaan luontokirjoja ja kiikaroidaan.”</i>	Vuorovaikutus ja kommunikaatio

LAINAUKSET LAADULLISESSA TUTKIMUKSESSA

- Nimimerkin käyttö
- Monipuolisuus lainauksissa
- Anonymiteetti

Yhden lauseen mittainen ja/tai lyhyehkö aineistonäyte merkitään lainausmerkeillä, kursivoidaan ja sisällytetään varsinaiseen (leipä)tekstiin. Usean virkkeen tai usean rivin mittainen aineistonäyte (esim. ote haastattelusta tai blogitekstistä) erotetaan omaksi kappaleekseen, merkitään lainausmerkeillä ja kursivoidaan. Aineistonäytteen muodostama kappale sisennetään siten, että se erottuu selkeästi muusta tekstistä. Tämä kappale siis erotetaan muusta tekstistä yhdellä tyhjällä rivivälillä ja sisennetään siten, että sen vasen reuna sisentyy noin kaksi senttimetriä (2 cm) muun tekstin vasemmasta reunasta.

Esimerkki haastatteluaineiston näytteestä, jossa viitataan tutkimuksessa tehtyyn 26. haastatteluun, jossa haastateltava oli 16-vuotias poika:

“Meiän kakkosjoukkueen maalivahti siirrettiin meiltä sinne B-junnuihin, koska A-junnuilla on loukkaantunu maalivahti ja ne tarvii aina B-junnuista jonku maalivahin sinne, niitten penkille.” (H26, poika, 16)

Esimerkki lehtiartikkeliaineiston näytteestä, jossa viitataan tutkimuksen kohteena olleen Urheilu-lehden 29.3.1990 ilmestyneeseen artikkeliin:

“Samanlainen tunne viivähti rinnassa nyt kun Eija Hyytiäinen hiihti ensimmäiseen Suomen mestaruuteensa Iso-Syötteen 30 kilometrillä – kultamitali on tosiaan Eijan

POHDINNAN RAKENNE

- Ei ole toistoa tuloksista vaan lyhyt synteesi niistä
- Pääpaino siinä, miksi nämä tulokset (omassa tai muiden tutkimuksissa)
 - Miksi nämä erot tutkimusten tuloksissa?

POHDINNASTA OTE

Harjoitus 4: Katso pohdinnan kappaleiden rakenne

- Alkaako se johdantelevalla lauseella kappaleeseen ja sen aiheeseen?
 - Onko siinä lyhyesti kuvattu oman tutkimuksen tulokset?
 - Onko siinä viitattu muihin tutkimuksiin? Ovatko tulokset samansuuntaisia vai eivät?
 - Onko pääpaino syiden pohtimisessa tuloksissa?
 - Onko kappaleen lopetus johdonmukainen kappaleeseen nähden?
-

POHDINNASTA OTE

Yleiskuva

Maantieteellisen sijainnin ja asuinpaikan asukastiheyden perusteella havaittiin joitakin eroja lasten liikuntaharrastamisessa. Tulosten mukaan pääkaupungissa sekä Etelä-Suomessa lapset harrastivat eniten. Pohjois-Suomessa yhden liikuntaharrastuskerran kesto oli kuitenkin keskimääräisesti pisin. Lisäksi maaseudulla ja Pohjois-Suomessa liikuntaharrastaminen lisääntyi vähiten vuosien aikana. Muilta osin tulokset myötäilevät varhaiskasvatusikäisillä (Laukkanen ym. 2021; Sääkslahti ym. 2021) ja kouluikäisillä (Suomi ym. 2016) lapsilla tehtyjä tutkimuksia, joiden mukaan pääkaupunkiseudun lapset harrastavat eniten ja maaseudun lapset harrastivat vähemmän ohjattua liikuntaa kuin samanikäiset kaupunkilaislapset. Nämä alueelliset erot voivat selittyä sillä, että tiheimmin asutuilla alueilla, kuten pääkaupunkiseudulla, Etelä-Suomessa ja kaupungeissa, on enemmän mahdollisuuksia erilaisiin harrastuksiin tilojen ja olosuhteiden vuoksi, sillä rakennettuja liikuntapaikkoja, seuratoimijoita sekä muita erilaisia liikunnan järjestäjätahoja on enemmän saatavilla. Hyvät harrastustilat voivat houkutella myös liikunnan tarjoajia toiminnan järjestämiseen. Toisaalta tiivis rakentaminen voi osaltaan olla yhteydessä siihen, etteivät aikuiset koe lapsen ulkona leikkimisen olevan turvallista (Hesketh ym. 2017) ja sen vuoksi lapselle etsitään tietoisemmin muita paikkoja liikkumiseen, kuten sisätiloja tai ohjattuja liikuntaharrastuksia. Onkin havaittu, että pääkaupunkiseudun lapset liikkuvat ja leikkivät päiväkotipäivien jälkeen vähiten pihalla ja osallistuvat eniten ohjattuihin liikuntaharrastuksiin, kun taas maaseudun lapset ulkoilevat eniten (Niemistö ym. 2019).

POHDINNASTA OTE

Yleiskuva

Maantieteellisen sijainnin ja asuinpaikan asukastiheyden perusteella havaittiin joitakin eroja lasten liikuntaharrastamisessa. Tulosten mukaan pääkaupungissa sekä Etelä-Suomessa lapset harrastivat eniten. Pohjois-Suomessa yhden liikuntaharrastuskerran kesto oli kuitenkin keskimääräisesti pisin. Lisäksi maaseudulla ja Pohjois-Suomessa liikuntaharrastaminen lisääntyi vähiten vuosien aikana. Muilta osin tulokset myötäilevät varhaiskasvatusikäisillä (Laukkanen ym. 2021; Sääkslahti ym. 2021) ja kouluikäisillä (Suomi ym. 2016) lapsilla tehtyjä tutkimuksia, joiden mukaan pääkaupunkiseudun lapset harrastavat eniten ja maaseudun lapset harrastivat vähemmän ohjattua liikuntaa kuin samanikäiset kaupunkilaislapset. Nämä alueelliset erot voivat selittyä sillä, että tiheimmin asutuilla alueilla, kuten pääkaupunkiseudulla, Etelä-Suomessa ja kaupungeissa, on enemmän mahdollisuuksia erilaisiin harrastuksiin tilojen ja olosuhteiden vuoksi, sillä rakennettuja liikuntapaikkoja, seuratoimijoita sekä muita erilaisia liikunnan järjestäjätahoja on enemmän saatavilla. Hyvät harrastustilat voivat houkutella myös liikunnan tarjoajia toiminnan järjestämiseen. Toisaalta tiivis rakentaminen voi osaltaan olla yhteydessä siihen, etteivät aikuiset koe lapsen ulkona leikkimisen olevan turvallista (Hesketh ym. 2017) ja sen vuoksi lapselle etsitään tietoisemmin muita paikkoja liikkumiseen, kuten sisätiloja tai ohjattuja liikuntaharrastuksia. Onkin havaittu, että pääkaupunkiseudun lapset liikkuvat ja leikkivät päiväkotipäivien jälkeen vähiten pihalla ja osallistuvat eniten ohjattuihin liikuntaharrastuksiin, kun taas maaseudun lapset ulkoilevat eniten (Niemistö ym. 2019).

Loppula
use

POHDINNASTA OTE

Yleiskuva

Tulokset

Maantieteellisen sijainnin ja asuinpaikan asukastiheyden perusteella havaittiin joitakin eroja lasten liikuntaharrastamisessa. Tulosten mukaan pääkaupungissa sekä Etelä-Suomessa lapset harrastivat eniten. Pohjois-Suomessa yhden liikuntaharrastuskerran kesto oli kuitenkin keskimääräisesti pisin. Lisäksi maaseudulla ja Pohjois-Suomessa liikuntaharrastaminen lisääntyi vähiten vuosien aikana. Muilta osin tulokset myötäilevät varhaiskasvatusikäisillä (Laukkanen ym. 2021; Sääkslahti ym. 2021) ja kouluikäisillä (Suomi ym. 2016) lapsilla tehtyjä tutkimuksia, joiden mukaan pääkaupunkiseudun lapset harrastavat eniten ja maaseudun lapset harrastivat vähemmän ohjattua liikuntaa kuin samanikäiset kaupunkilaislapset. Nämä alueelliset erot voivat selittyä sillä, että tiheimmin asutuilla alueilla, kuten pääkaupunkiseudulla, Etelä-Suomessa ja kaupungeissa, on enemmän mahdollisuuksia erilaisiin harrastuksiin tilojen ja olosuhteiden vuoksi, sillä rakennettuja liikuntapaikkoja, seuratoimijoita sekä muita erilaisia liikunnan järjestäjätahoja on enemmän saatavilla. Hyvät harrastustilat voivat houkutella myös liikunnan tarjoajia toiminnan järjestämiseen. Toisaalta tiivis rakentaminen voi osaltaan olla yhteydessä siihen, etteivät aikuiset koe lapsen ulkona leikkimisen olevan turvallista (Hesketh ym. 2017) ja sen vuoksi lapselle etsitään tietoisemmin muita paikkoja liikkumiseen, kuten sisätiloja tai ohjattuja liikuntaharrastuksia. Onkin havaittu, että pääkaupunkiseudun lapset liikkuvat ja leikkivät päiväkotipäivien jälkeen vähiten pihalla ja osallistuvat eniten ohjattuihin liikuntaharrastuksiin, kun taas maaseudun lapset ulkoilevat eniten (Niemistö ym. 2019).

Loppula
use

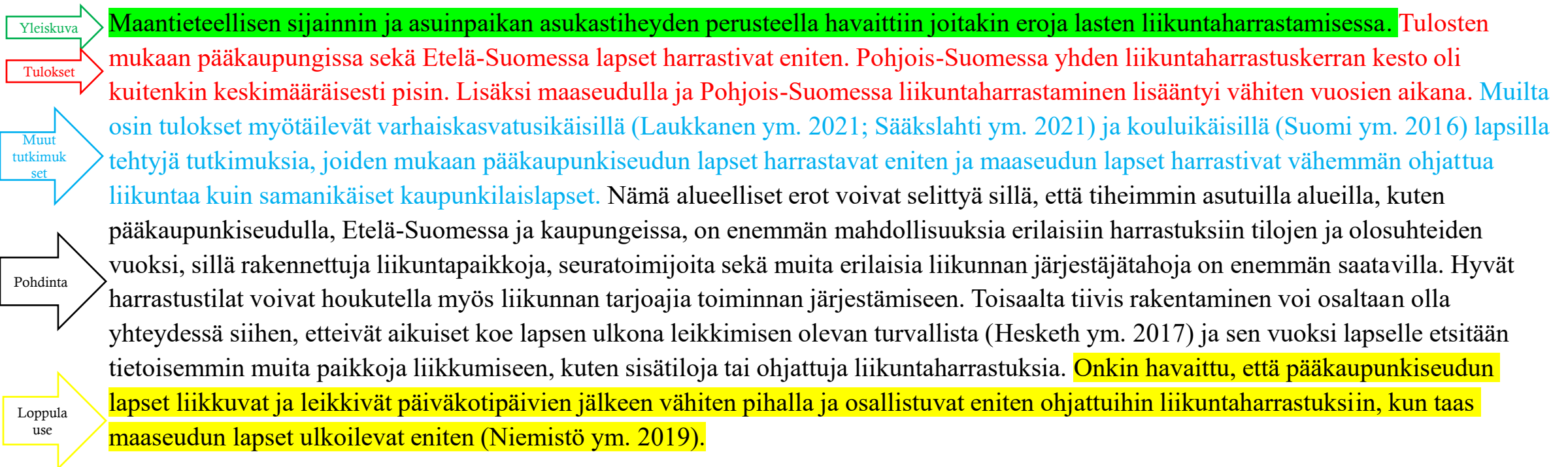
POHDINNASTA OTE

Yleiskuva **Tulokset** **Muut tutkimukset**

Maantieteellisen sijainnin ja asuinpaikan asukastiheyden perusteella havaittiin joitakin eroja lasten liikuntaharrastamisessa. Tulosten mukaan pääkaupungissa sekä Etelä-Suomessa lapset harrastivat eniten. Pohjois-Suomessa yhden liikuntaharrastuskerran kesto oli kuitenkin keskimääräisesti pisin. Lisäksi maaseudulla ja Pohjois-Suomessa liikuntaharrastaminen lisääntyi vähiten vuosien aikana. Muilta osin tulokset myötäilevät varhaiskasvatusikäisillä (Laukkanen ym. 2021; Sääkslahti ym. 2021) ja kouluikäisillä (Suomi ym. 2016) lapsilla tehtyjä tutkimuksia, joiden mukaan pääkaupunkiseudun lapset harrastavat eniten ja maaseudun lapset harrastivat vähemmän ohjattua liikuntaa kuin samanikäiset kaupunkilaislapset. Nämä alueelliset erot voivat selittyä sillä, että tiheimmin asutuilla alueilla, kuten pääkaupunkiseudulla, Etelä-Suomessa ja kaupungeissa, on enemmän mahdollisuuksia erilaisiin harrastuksiin tilojen ja olosuhteiden vuoksi, sillä rakennettuja liikuntapaikkoja, seuratoimijoita sekä muita erilaisia liikunnan järjestäjätahoja on enemmän saatavilla. Hyvät harrastustilat voivat houkutella myös liikunnan tarjoajia toiminnan järjestämiseen. Toisaalta tiivis rakentaminen voi osaltaan olla yhteydessä siihen, etteivät aikuiset koe lapsen ulkona leikkimisen olevan turvallista (Hesketh ym. 2017) ja sen vuoksi lapselle etsitään tietoisemmin muita paikkoja liikkumiseen, kuten sisätiloja tai ohjattuja liikuntaharrastuksia. Onkin havaittu, että pääkaupunkiseudun lapset liikkuvat ja leikkivät päiväkotipäivien jälkeen vähiten pihalla ja osallistuvat eniten ohjattuihin liikuntaharrastuksiin, kun taas maaseudun lapset ulkoilevat eniten (Niemistö ym. 2019).

Loppulause

POHDINNASTA OTE

YLEISIÄ ASIOITA

- Missä aikamuodossa kirjoitan?
Imperfektissä ja usein passiivissa
- Mihin kohtaan tulee taulukot / kuviot? **Tekstin maininnan jälkeen**
- Tulosten kuvaus – tuleeko lähteitä tai johtopäätöksiä?
Lähtökohtaisesti ei, vain harvoin esim. laadullisessa tutkimuksessa

